Председник Српске академије наука и уметности (САНУ) Владимир Костић упозорио је данас да је Србија прва на свету по "одливу мозгова" и додао да би за десет до 15 година могло да дође до озбиљног дефицита расположивих ресурса са високим образовањем.

- Одређени подаци указују на сценарио: више места него студената, а мање студената него што нам је потребно за развој. Једна од последица је трка за студентима, с обзиром на то да је то основ финансијске сигурности високошколских установа. А шта је с квалитетом? - упозорио је Костић у интервјуу за Нови магазин.

Он је подсетио да је према ПИСА тестирању из 2012. године 45,5 одсто ученика у Србији функционално неписмено, док је свега два одсто ученика било у највишој категорији и да то, свакако, није кривица ученика.

Костић је као проблем навео квалитет наставника, јер су критеријуми напредовања ниски и неспецифични, али и како се изразио "неразумну експанзију високошколских установа".

- На пример, 2000/2001. код нас је било 86 факултета, а деценију касније 236 (209 државних и 27 приватних), са 1.228 студијских програма. Поред тога, 2010. године само листа назива менаџера садржи 25 назива које тржиште рада не препознаје. Тужан закључак: мањак компетентних наставника... Драматичан је скок одбрањених докторских дисертација: од 206 у 2007, до 770 (374 одсто!) 2012. године - навео је он.

Први човек САНУ је подсетио да је у скором извештају Светског економског форума Србија на првом месту у свету по "одливу мозгова", односно одласку стручњака на рад у друге земље, док је по капацитету за иновације на 132. од 140 земаља обухваћених истраживањем.

- У односу на број људи са вишом или високом школом пописаних 1971. године, удео најобразованијих у 'спољномигрантском контингенту' Србије на крају прве деценије 21. века увећан је за више од 11 пута! - рекао је Костић.

Он је оценио да је, због тога, потребно унети многе измене попут преиспитивања димензија система, спречавања погрешног усмеравања младих ка областима које нису потребне за развој Србије, увођења система националног рангирања свих високошколских институција и подизања квалитета докторских студија.

Такође је неопходно уједначавати критеријуме за избор наставника независно од установе, укључити иностране универзитете у систем евалуације на различитим нивоима о омогућити реципрочну миграцију из универзитета и у њега, као мобилност наставника и студената унутар саме Србије.

(Бета)